

General Lamarmora je iz Kremone nadvojvodu Albrechtu, vojskovodju naše armade na Laškem, 20. dne t. m. napovedal vojsko tako-le: Mnogo stoletij je avstrijsko cesarstvo krivo razcepljenja, sužnosti, duševnih in materijalnih nadlog na Laškem. Danes je narod sestavljen; Avstrija ga ne priznava, ker ne neha tlačiti našo najplemenitejšo pokrajino, in iz nje zidati veliki tabor, da se našemu obstanku grozi. Vsi nasveti vlad nič niso pomagali; zato se je vzdignila zdaj vsa dežela itd. Vojska se začne o 3 dneh — piše laški vojskovodja dalje — ako bi pa ta obrok nadvojvodu ne bil po volji, naj mu dá to naznanje. — Iz severnega bojišča nimamo še nič povedati o vojski s Prusom (Prajzom). Pruska armada se razprostira brez nasprotovanja po Saksonii, Hanoveranskem itd., in je poslednji čas tudi na več krajih predrila čez mejo česko (pemsko) (bere se, da v reichenberškem okraji stoji 60.000 Prusov), al tudi to ji je bilo lahko, ker se ji dosihmal nikjer ni nobeden zoperstavljal. Pa kako je to, da vojskovodja Benedek odlašča boj tako dolgo in dopušča Prusom, da rogovilijo tako predrzno povsod? Odgovor na to ni težak, kakor dunajski „Militär-Ztg“ pravi. Moder vojskovodja mora čakati, da so združene vse sile, ki imajo udariti na sovražnika; al srednje nemške države niso do zadnje ure verjele, da bode vojska, in južno-nemške države so bile tako osupnjene po napovedani vojski, da še toliko niso bile v stanu, da bi se bile same branile! Kadar pa bojo vsi nemški zavezniki na boj pripravljeni in drug z drugim v zvezi, takrat se bo začel krvavi boj in brž ko ne na pruskem Šlezkem. — Tudi kralj pruski Vilelm je (18. dne t. m.) k svojemu narodu pred vojsko govoril. V tem manifestu razlaga na dolgo in široko, da Avstrija od nekdanj dela na to, da bi ponižala Prusko. Kar je Pruski na korist, je Avstrii na škodo — to je hudobna beseda avstrijska. Pruski kralj ne more trpeti tacega zasramovanja naroda svojega. Potem se sklicuje na leto 1813 itd., odvrča od sebe vso krivdo hude vojske, ki utegne priti, in sklepa svoj razglas: „Molimo Vsemogočnega, v čegar rokah je osoda narodov in sreča vojske, da nam blagoslovi orožje naše.“ S tem manifestom je bil ob enem izdan razglas, da 27. dan t. m. je občni molitvini dan za vso Prusko. — Kdor to bere in vé, kako je pruska vlada mēdla štreno, se čuditi mora, da nemške kulturo nosne države ni sram, pohlepnost zakrivati s tolikim nepoštenjem! — Pariški časnik „Presse“ za gotovo trdi, da car ruski je na pismo Napoleonovo odgovoril, da tudi Rusija bode le pazljivo gledala, kaj se godi na bojišču; al če stopi francozka armada na bojišče, tadaj stopi tudi ruska. In kakor „Czas“ pripoveduje, da ste si ruska in avstrijska vlada vsaki dan prijazniše. — V kateri koli list pogledamo, povsod vidimo, da deputacija hrvaška v Peštu ni nič opravila in da vsi poslanci so nevoljni zapustili magjarske gospode, kateri ničesa niso pozabili in ničesa se naučili. „Zukunft“ celó pravi, da bi se mōglo o obnašanji nekega magjarskega prvaka kaj povedati, kar dalječ dalječ sega čez meje neparlamentarnega življenja. Ko je deputacija zapustila Pešt, se je podala na Dunaj pred kralja, ter Njih Veličanstvo prosila, naj bi se kmali sklical deželni zbor, da deputacija njemu naznani, kaj je delala 3 mesece v Peštu, a zakaj da je bil njen razgovor brez vspeha. Njih Veličanstvo je preprijazno sprejelo deputacijo, al zbor se bode sklical — o ugodnem času. — Sliši se tudi, da se bode peštanski deželni zbor razpusil za nekoliko časa, in res brez škode. „Srbobran“ pravi po pravici, da je res že vsemu svetu dolgočasen magjarski deželni zbor, ki že 6 me-

secev vkup sedi, pa še nič ni opravil ne o zaševah avstrijskih v obče, ne o zaševah družih narodov, ki se prištevajo kroni ogerski. Samo bahanje ne velja nič; ako „Magjar Világ“ koledva dunajski vladi, koliko se mora Oggerska Avstrii žrtovati v sedanji vojski, naj bi saj pomislil, da izmed 170.000 vojakov, ki jih dá Oggerska, je Magjarov le 70.000, — 100.000 jih je, ki niso Magjari, ampak drugi narodi.

Račun dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek.

Opaska. Imena posameznih dariteljev Laške, Videmske, in Idrijske dekanije in zbirke gosp. Pirca se bodo drugokrat oznanila. Daritelji prejšnjega računa: V Ljubljanski dekaniji so darovali sledeči gospodje: Potočnik Janez 2 gld., Šranec Stane 5 gld., oba na Brezovici; Kajdiž Tomaž 1 gld., Vidmar Janez 1 gld., oba na Dobrovi; Prijatelj Stefan pri sv. Katarini 1 gld., Marešič Jožef na Šmarni gori 1 gld., Namre Anton, župnik v Šmartnu, Malnaršič Jož., kaplan tamo, vsaki 1 gld.; Mali Vatroslav v Polji, Zupin Jožef na Črnučah, Ravnika v Rudniku, Drobnic And. pri sv. Petru v Ljubljani, Toman Janez, Tomec Davorin, Gostiša Jožef, vsaki 1 gld.; Karun Franc v Ljubljani 2 gld., Peterlin Anton na Igu 1 gld. V Lpški dekaniji so darovali: Pintar, župnik v Zalem Logu 2 gold., Skul Valentin, kaplan v Selcah 1 gold., Remic Primož v Loki, Rome Franc, ravnatelj, Jeriha M., Conf. Mon. Horvat Mihael, katehet, Vidmar Jožef, kaplan, Pavlič Andrej, lokalist pri sv. Lennartu, Možina Janez v Javorji, Globočnik v Poljanah, vsaki 1 gold.; Rožič Alojzi, Berčič J., oba v Poljanah vsaki 50 kr.; Zagoda Janez na Trati, Dolinar Franc v Leskovici, Ulčar Blaž v novi Oslici, Šlibar Mart. v stari Oslici, vsaki 1 gld.; Kramar Franc v stari Loki 2 gld. — V Leskovški dekaniji so darovali: Polak Edv. 5 gold., Vovk Janez 2 gold., Zupan Miha 2 gld., Zagorjan Martin 50 kr., Kutner Vatroslav 60 kr., vsi v Leskovcu. Albreht Leopold, Bogolin Miha, oba v Studencu vsaki 50 kr.; Tavčar Anton 2 gold., Železnik Janez 1 gold., Šarabon Valent. 50 kr., vsi na Raki; Gasperlin Kašpar na Bučki 1 gold., Grablovic Jožef pri sv. Jerneji 1 gold., Lesjak Janez v Kostanjevici 3 gold., Markič Matija, Vovk Janez pri sv. Križu, Rant Mart. v Cirklah, Bergant Lovro tudi tam, vsaki 1 gld.; Rebič Franc, Strukelj, oba v Čatežu, vsaki 50 kr.; Zajec Andrej v vel. Dolini 60 kr. — V Novomeški dekaniji so darovali: Arko Jernej 5 gld., Jelovšek Franc 1 gld., Svetličič Matevž 1 gold., Meterc Andrej 2 gld., Kuhel Matija 1 gld. vsi v Novem mestu; Mejač Anton 2 gld., Krese Jožef 1 gld., oba v Šmihelu; Bačnik Jen. v Prečini, Martinec v Bavtovasi, Skrabec, v Toplicah Gruden Jak., podžupnik v Poljanicah, vsaki 1 gold.; Orešnik Jožef v Mehovem 1 gold. 20 kr., Vrščaj Janez v Štopicah, Turk Stefan v Brusnicah, Skala Jakob pri sv. Marjeti, Henigman Peter, Jerin Jakob pri Beli cerkvi, Rome Jožef pri sv. Petru, Rešek Peter v Mirnipeči, vsaki 1 gld. (Dal. prih.)

V Mariboru 1. maja 1866.

Dr. Matija Prelog, denarničar.

Listnica vredništva. Gosp. J. P. v B: Prejeli 14 „Svetovidov“; hvala gosp. vredniku in Vam. Pozdrav g. B. in hvala za poslani knjigi.

Kursi na Dunaji 26. junija.

5% metaliki 57 fl. 50 kr. Ažijo srebra 128 fl. — kr.
Narodno posojilo 63 fl. — kr. Cekini 6 fl. 18 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 23. junija 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 30. —
banaške 5 fl. 30. — turšice 3 fl. 40. — soršice 4 fl. 30. — rež
4 fl. 2. — ječmena 2 fl. 84. — prosa 3 fl. 10. — ajde 3 fl. 62. —
oves 2 fl. 65.

Loterijne srečke:

V Trstu 23. junija 1866: **75. 39. 12. 47. 87.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 4. julija 1865.